

JOL Koedijk 2007 (verslag door Iris)

Het is zondag avond alles is eindelijk klaar en we zitten lekker aan de koffie rond het kampvuur. We hebben de hele dag hard gewerkt zodat alles klaar zou zijn voor een groot feest deze week. De verhalen van afgelopen jaar komen langzamerhand weer naar boven. Er worden alleen maar sterke verhalen verteld. Ik merk dat de vrijwilligers er steeds meer zin in hebben.

Na een lange avond en een korte nacht kon het voor ons allemaal beginnen. De vrijwilligers kwamen 's ochtend weer huppelend binnenlopen. Eigenlijk was de Jol nu al geslaagd. Om 9 uur kwamen de eerste kinderen, gewapend met een hamer en zonnebrand, langzamerhand op de loopbrug staan. Na een succesvolle inschrijving kwamen de wilde indianen uit hun tenten rennen. Ze hadden al weken niet gegeten door de regen, waardoor de kinderen binnen bleven zitten. Nu zagen ze de kans en pakte ze een groot touw om al de kinderen te vangen. Ze hadden al een paar kinderen te pakken toen er opeens een strijdhorn klonk van de cowboys. De cowboys renden achter de indianen aan en bevrijde de kinderen. Nadat de indianen om de tomtom paal (wegwijspaal/ bord) waren vastgebonden, konden de kinderen eindelijk bij het hout om een veilige kinderstad te bouwen. De koeienstallen en de saloons schoten uit de grond.

Na een stevige lunch konden de kinderen er weer helemaal tegenaan. De kinderen moesten op een of ander manier laten zien dat ze tot een stevig en sterk volk behoorden. We hebben samen met de cowboys een hoofdtooi gemaakt met ieder zijn eigen kenmerk. Daarbij hoorde een echte veer.

De dag zat er weer op. De kinderen maakten zich op voor hun strijddans. Ze danste uitbundig op hun volkslied. De hamers gingen de lucht in en de strijdkreet klonk door heel Koedijk.

Zit ik dan weer. Na een eerste dag. Helemaal verbrand door de zon. Ik lijk wel een roodhuid. Het kampvuur staat weer aan en we hebben weer heerlijk gegeten. Ik keek net even om me heen en ons eigen Wilde Westen begint steeds meer vorm te krijgen.

Na een welverdiende nachtrust, wekte de koeien ons. De vrijwilligers kwamen op de net gezette koffie af. Voor ons kon de sleutel van de stad weer in het slot.

Vandaag (dinsdag 7 augustus) hadden we een echte sheriff, Jim Paape, die de sleutel in het slot stak. De kinderen rende als een kudde wilde dieren op hun net gebouwde saloons. Tussen het bouwen door kregen ze een lekker koude rakker. Zoals echte cowboys dat drinken, goten ze de limonade

achterover. Die ochtend hadden de meeste saloons al echte ramen en ik kon zelfs wat te drinken krijgen in de door de kinderen zelf meegenomen bierflesjes (van hun vaders). De ochtend was voorbij gevlogen.

De middag verliep even wat anders. We werden belaagd door een grote groep kinderen bewapend met waterpistolen, plantenspuiten, frisdrankflessen en waterballonnen. We zijn het eerste uur doorgekomen door een 'wapenstilstand' met de kinderen af te spreken. De kinderen hebben in die tijd een zwaar conditie test moeten afleggen. We hebben met de kinderen het spel 'ren je rot' gespeeld. Na even wat bijkomen met wat limonade, ging het echt helemaal mis. Een van de indianen (die eerder in het verhaal vastgebonden waren aan de tomtom paal) was ontsnapt en lapte de 'wapenstilstand' aan zijn laars. Hij pakte zijn waterwapens en ging weer op jacht op de kinderen. Helaas (voor de indiaan dan) waren de kinderen met een meerderheid en met meer waterpistolen en waterballonnen. De indianen moesten het nu echt vergelden. Verslagen, met natte indianentooi en al, werden ze weer vastgebonden aan de tomtom paal met een extra lasso.

Helaas voor al de leiding was er nog een beetje water over. We moesten rennen voor ons leven. Uiteindelijk moesten we ons over geven. Dit konden we niet over ons hart verkrijgen, dus pakte we de kinderen terug met de honderden waterballonnen die we stiekem achter hadden gehouden. Het werd natuurlijk een groot waterfestijn.

Na veel gestoei kwamen we er achter dat we toch aan het verliezen waren. De kinderen hebben een groot slagveld

gewonnen en konden voldaan naar huis.

Het was voor de vrijwilligers een geweldige dag. Ik heb grote mannen voor een middag weer heel klein zien worden, bekapt met een water pistool. 's Avonds moesten we ons weer helemaal opwarmen bij het kampvuur, en daar kwamen de grote verhalen los over wie nou het meest water over zich heen heeft gekregen.

Vandaag (woensdag 8 augustus) was de grote dag. De kinderen stonden te dringen voor de deur. Vandaag hadden we een nieuwe sheriff. Lars Molenaar opende de stad en de kinderen konden weer verder met de hutten. De hutten zien er nog beter uit. Er zijn echte hutten die loopbruggen hebben gemaakt naar andere hutten. Na al dat harde werk hadden de kinderen echte trek gekregen. De sheriff had de stad namelijk weer op slot gedaan en de kinderen mochten er niet meer uit. Niemand vond dat echt erg want we hadden stapels pannenkoeken van de ouders gekregen. De kinderen hebben

lopen smullen. Daarna werden de kinderen nog getrakteerd op een lekker ijsje. Nadat al die lekkere trek was gestild konden de kinderen weer verder bouwen. Die middag zijn we met de kinderen op stap geweest door heel Koedijk. Ze hebben in alle gaten en hoeken gespeurd naar sporen van nieuwe indianen. Elk groepje heeft een echte speurder opgeleverd. Deze hebben allemaal een prijs gewonnen. Die dag was erg lang maar wel succesvol. De kinderen hebben hard gewerkt die dag en goed gegeten. 's Avonds waren de vrijwilligers helemaal gesloopt en zijn we vroeg naar bed gegaan. Want morgen komt de grote dag!!

De grote dag was aangebroken. De kinderen stonden te springen voor de stadspoort. Vandaag moesten de hutten helemaal afgemaakt worden. De kinderen mochten die ochtend hun hut schilderen. Er zijn echt hele mooie kunstwerken ontstaan. Ook moest elke hut een eigen vlag hebben. Elke groepje ging dan ook gretig aan de slag met de vlag. Gelukkig waren al de indianen opgepakt zodat er geen tijd verloren kon gaan om de hutten helemaal af te maken.

Na een stevige lunch kwamen de kinderen voor een kort middagje de puntjes op de i zetten. Veel kinderen hadden nog wat spullen mee genomen van huis om hun hut nog specialer te maken. Toen was het al heel snel 3 uur. De kinderen hebben nog hun strijd dans laten zien en zijn goww naar huis gegaan om zichzelf klaar te maken voor de grote avond.

Die avond begon om 19.00 uur de bonte avond. De ouders en kinderen stonden al te trappelen bij de poort. Er was die avond veel te doen. Er kon als echte cowboys op paarden gereden worden. Ook was er een groot rad van fortuin. Maar waar iedereen het meest naar uit stond te kijken was de playbackshow waar de kinderen aan mee deden. Barry, Joep, Sophie, Annelien, Dave, Roeland, Thijs Anne, Aafke, Nienke, Dianne, Wouter, Jake en Cissy hebben allemaal een heel leuk liedje of toneel stukje ingestudeerd. De echte jury die aanwezig was heeft ook een prijs uitgereikt. Deze ging naar Wouter en Jake, die een komisch toneel stukje deden met als thema vechtende cowboys. Ook had de leiding een heel leuk stukje opgevoerd.

Na de prijsuitreiking van de playbackshow en de hutten kon het echte werk beginnen. Een grote stapel hout werd aangestoken en zo ontstond er een geweldig groot kampvuur. Nadat veel kinderen nog even een heerlijk glaasje limo hadden gedronken bij het kampvuur liep het terrein een beetje leeg.

De vrijwilligers zaten die avond moe en voldaan om het kampvuur nog even na te genieten van de geweldige week die ze hadden gedraaid.

Die ochtend (vrijdag 9 augustus) moesten we al weer vroeg aan de bak. De springkussens stonden op de kinderen te wachten. En even later stonden de kinderen op de springkussens te wachten. Die ochtend hebben de kinderen zich nog even uit kunnen leven op de springkussens. Daarna moesten we toch echt afscheid nemen van een geweldig weekje timmeren. De kinderen wouden die ochtend niet meer weg, maar helaas aan alles komt een eind en ook aan deze geweldige Jol week.

Hierbij wil ik nog even de vrijwilligers bedanken: Iris de Boer en Jerry Stam die ervoor hebben gezorgd dat Jol 2007 weer gehouden kon worden. Hans Kuit die met een hamer en een zaag geweldig werk heeft verricht. Brunno Visser die ervoor heeft gezorgd dat de bank niet werd beroofd. En alle vrijwilligers die een geweldige week hebben neergezet; Ilse Stallinga, Chris ootjes, Petra Doornspleet, Nienke Jensema, Henri Gosselink, Leo Tervelde (ook wel opa Leo) Monique Stam,

Rosalie Smit, Linda Doornspleet, Bente van Baden, Lianne Smit, Edwin Kuit, Maaïke Koeten, Raphael Klok, Martin Zonneveld, Jurrian, Laura Vijzelaar en Eva Pancras.